

BIJLAGE bij impressieverslag webinar Positieve Gezondheid

Casus ingebracht door palliatief verpleegkundige Mirjam van Schijndel

De situatie

Mw. heeft uitgezaaide borstkanker. De laatste weken gaan wat moeizamer. De huisarts heeft palliatief verpleegkundige in consult geroepen. Mw. laat het niet toe om te praten over wensen en grenzen. Terwijl echtgenoot regelmaat belt of de huisarts langs wil komen; het gaat zo niet langer dokter.

Het eerste bezoek

Meteen bij binnenkomst geeft mw. al duidelijk aan; als je komt praten over doodgaan, dan ben ik naar boven. Dan praat je maar met hem. Wijzend naar haar man. Mijn oncoloog heeft namelijk aangegeven dat er best nog dingen op de plank liggen, mocht deze kuur niets doen. Dus ik ga voorlopig nog niet dood.

Ik stel voor om eerst eens kennis te maken. Ik vertel hen wie ik ben, getrouwd, 2 dochters, wat mijn achtergrond is en wat ik in mijn vrije tijd doe. We delen dezelfde hobby; hardlopen. Wow, wat een sportieve dame is deze cliënt. Ik krijg allerlei tips om me voor te gaan bereiden voor de halve marathon.

Manlief zit er rustig bij, hij lijkt opgelucht dat mw. mij niet direct heeft weggestuurd. Gaande weg het gesprek vraag ik wie dhr. is en later mw. Ik probeer weg te blijven van de ziekte. Ik krijg foto's te zien van de kinderen en de kleinkinderen. De ogen van mw. stralen. De echtgenoot daarentegen oogt verdrietig en vermoeid.

Langzaam aan probeer ik het gesprek wat te sturen in de richting van de reden van mijn komst. Ik vertel hen dat ik graag de komende periode een stukje mee wil lopen op hun pad. Om samen te kijken hoe we het leven zoals het nu is, zo positief mogelijk te houden.

Dat klinkt eigenlijk best hoopvol zegt mw. Laten we dat maar doen dan. Ik geef het echtpaar direct een huiswerkopdracht met mijn uitleg. Ik heb voor allebei de vragenlijst van "Mijn positieve gezondheid" uitgeprint. Zouden jullie deze allebei in willen vullen voor mij? Dan gaan we volgende keer samen naar de antwoorden kijken. Allebei vraagt mw.? Maar hij is toch niet ziek? Klopt, geef ik aan. Maar zie hem als je hardlooptmaatje en je wilt toch ook dat hij de finish haalt? Op deze manier krijg ik inzicht in hoe jullie allebei in je vel zitten en wat ik hierin kan betekenen.

Mw. kijkt naar de vragen. Er staat helemaal niets in over doodgaan of dat ik nog wel of niet naar een ziekenhuis wil. Nee klopt, zeg ik. Maar jij gaat toch over palliatieve zorg, over die sedatie en euthanasie en zo? Moet je dat dan niet weten?

Ik geef aan dat we via deze vragen vanzelf uitkomen op de dingen die belangrijk zijn voor nu en in de toekomst. Voorlopig hebben we het niet over doodgaan, eindig ik mijn gesprek.

Het tweede bezoek

Als ik de week erop terug kom bij het echtpaar bespreken we de vragen en vul ik samen met hen, voor ieder, het Spinnenweb in.

Bij dhr. komt duidelijk naar voren dat het onderwerp “Meedoen” voor nu de meeste aandacht verdient. Het blijkt dat hij al maanden niet meer naar zijn tennisclubje is geweest, laat staan mee heeft kunnen doen met de derde helft (biertje en een bitterbal). Even gewoon weer zichzelf mogen zijn, even weg uit de situatie. Ik stel voor om een vrijwilliger van de VPTZ in te schakelen. Dat deze vrijwilliger op zaterdagmiddag 4 uurtjes bij mw. blijft, zodat hij het tennissen en de derde helft weer op kan pakken. Dhr. krijgt tranen in zijn ogen; Kan dat, bestaat dat? Ja, dat bestaat.

Mw. vindt voor nu vooral het belangrijkste het onderwerp “Lichaamsfunctie”. Ze haalde altijd heel veel voldoening uit het hardlopen. Heerlijk de wind in het gezicht, letterlijk en figuurlijk uitwaaien. Nu voelt ze zich niet fit genoeg om zelfs maar een blokje om te kunnen gaan wandelen. Dit frustreert haar enorm. Zelfs fietsen lukt niet meer. Samen bekijken we wat er wel mogelijk is; wandelen met een fysiotherapeut, ergotherapeut langs laten komen voor een scootmobiel, driewieler? Ze besluit om de ergotherapeut langs te laten komen, zodat er naar mogelijkheden gekeken kan worden om eventueel wat mobieler te worden, om toch nog zelfstandig naar buiten te kunnen. Waar ze eerder zichzelf te jong vond voor een scootmobiel, ziet ze nu ook in dat ze hierdoor het gevoel wat ze had bij hardlopen, op een andere manier wellicht weer kan ervaren.

Over 2 weken kom ik weer en spreek af dat we dan opnieuw vanuit het spinnenweb kijken welk onderwerp we bespreken. Mw. geeft aan er nu al naar uit te kijken.